

FILANTROPIE PŘES MRTVOLY: PŘÍBĚH NEKORUNOVANÉHO KRÁLE WHO

19.2.2026 - Tomáš Zítka | Strana svobodných občanů

Když WHO řídí technokrat s láskou k penězům a strachem z přelidnění, svět se mění v místo plné utrpení. Zdravotní systém odzkoušený v rozvojových zemích je už připraven jako jednotný model pro celý svět.

V článku ***Jak doktor smrt odepřel pacientům léčbu*** jsem uvedl jméno Anthony Fauci. Pokud ale chceme pochopit, jak dnes funguje Big Pharma a jak se z medicíny stal politicko-byznysový projekt, musíme se podívat ještě na jednu klíčovou postavu: Billa Gatese.

Gates už dávno není pouhým zakladatelem Microsoftu. V posledních dvou dekadách se proměnil v jednu z nejmocnějších postav globálního řízení společnosti a v kazatele ideologie ESG – projektu levicového kolektivismu, který se tváří jako morální revoluce, ale v praxi slouží jako nástroj koncentrace moci, centralizace rozhodování a přesunu bohatství od malých k velkým.

Jeho angažmá v klimatické agendě i v zemědělství ukazuje stejný vzorec: investuje do technologií, které jsou následně prosazovány dotacemi, regulacemi a administrativním tlakem. Malé rodinné firmy tomu nejsou schopny čelit, zatímco velcí hráči na systému bohatnou. Gates se tak stal jedním z nejvlivnějších lidí světa a zároveň největším vlastníkem zemědělské půdy v USA.

Nás ale bude v tomto článku zajímat především jeho posedlost vakcínami a investice do farmaceutického průmyslu. Jak si ukážeme, Bill Gates je dnes nekorunovaným králem WHO, která už více než čtvrt století poslušně realizuje jeho malthusiánské tažení – bez ohledu na lidské životy, utrpení a spoušť, kterou tento model zanechává.

ZROD GLOBÁLNÍHO PREDÁTORA

Bill Gates bývá médiu vykreslován jako hodný a skromný chlapec, který se díky pílí vypracoval z garáže až na vrchol. Romantický příběh o americkém snu je však dosti vzdálen realitě. Gates už jako dítě neměl hluboko do kapsy – jeho pradědeček zbohatl v bankovníctví a zanechal mu svěřenecký fond v hodnotě milionů dolarů.

Ani jeho raketový vzestup díky spolupráci s IBM nepřišel náhodou. Cestičku mu výrazně umetla jeho matka, významná podnikatelka v Seattlu, která v té době zasedala ve správní radě organizace United Way společně s tehdejšími předsedou představenstva IBM Johnem Opelem. Gates navíc společnost Microsoft nezakládal sám, ale se svým kamarádem z dětství Paulem Allenem. Když však Allen v roce 1982 oslabený rakovinou bojoval o život, Gates měl podle jeho svědectví začít intrikovat s vedením firmy ve snaze vytlačit ho a zmocnit se jeho podílu.

Gatesova povaha zaujala i soudce Jacksona, který jej poznal během antimonopolního řízení v roce 1998. Soudce tehdy poznamenal, že Gates „má napoleonské pojetí sebe sama a své společnosti, aroganci pramenící z moci a neochvějného úspěchu, bez zkvašení tvrdými zkušenostmi, bez zvrátů“.

Významný vliv na něj měl i jeho otec – právník, občanský vůdce v Seattlu a velký obdivovatel Rockefellerovských projektů veřejného zdraví a kontroly populace. Zasedal v celostátní správní radě organizace Planned Parenthood (Plánované rodičovství), založené v roce 1916 rasistickou eugenickou Margaret Sangerovou. Jejím cílem byla propaganda kontroly porodnosti a sterilizace.

Sangerová přitom otevřeně hovořila o potřebě očistit „lidský odpad“ a vytvořit „rasu čistokrevných koní“.

Gates po svém otci zdědil nejen strach z přelidnění, ale i obdiv k Rockefellerům, od nichž převzal jejich obchodní strategii. Strategii, která nestojí na inovacích, ale na ovládnutí systému.

JAK ROCKEFELLEROVÉ VYMYSLELI „VLÁDU BEZ VOLEB“

Abychom pochopili Gatesovy aktivity v oblasti zdravotnictví, musíme se podívat na jeho klíčový vzor – rodovou linii Rockefellerů, která jako první ukázala, že skutečná moc nespočívá jen v bohatství, ale v schopnosti řídit společnost nepřímo, skrze filantropii, instituce a politický vliv.

John D. Rockefeller vybudoval své impérium vytvořením monopolního postavení společnosti Standard Oil, která na přelomu 19. a 20. století ovládala kolem 90 % rafinérského a distribučního trhu s ropou v USA. Když Nejvyšší soud v roce 1911 nařídil rozpad firmy na menší celky, Rockefeller už byl připraven: svůj majetek rozptýlil do několika velkých nadací osvobozených od daní.

Tento krok byl nejen finančně geniální, ale i strategicky mocenský. Rockefeller si filantropií začal čistit pověst a zároveň získal nástroj, jak ovlivňovat společnost mimo demokratickou soutěž. Z bezohledného monopolisty se stal „dobrodinec“, kterému veřejnost tleská, zatímco jeho rodová linie pronikala do nejvyšších pater politiky.

Skutečná síla Rockefellerů však nespočívala v charitě, ale v tom, že skrze své nadace začali cíleně formovat vzdělávání, vědu i zdravotnictví. Společnost tak začali řídit nepřímo – mimo volby, mimo parlamenty a mimo veřejnou kontrolu, podobně jako to dnes dělají politické neziskovky.

Rockefellerové si uvědomovali, že největší nebezpečí jejich oligopolu představuje kapitalismus – tedy férová obchodní soutěž na svobodném trhu, kde může vzniknout konkurence. Proto jejich strategie vždy spočívala v obcházení trhu skrze prorůstání byznysu do státní sféry. Jako další nástroj k ničení kapitalismu jim sloužila nadace General Education Board (GEB), která ovlivňovala učební osnovy i školící programy pro učitele a infikovala je marxistickým učením. Levicová kolektivistická ideologie ESG, kterou dnes Gates tak vehementně prosazuje, je v podstatě takový „marxismus 2.0“.

Rockefellerova nadace GEB se navíc od počátku zapojila do projektů eugeniky a kontroly populace. Potomek ropného barona se stal členem Americké eugenické společnosti a působil jako správce Úřadu sociální hygieny. Rockefellerova nadace například ve dvacátých a třicátých letech posílala tučné dary německým vědcům, včetně těch, kteří se podíleli na nechvalně proslulých Hitlerových „studiích dvojčat“ v berlínském Ústavu císaře Viléma.

To ale nebyla jediná stopa, kterou Rockefellerové zanechali v medicíně. Na začátku 20. století existovala v USA široká škála lékařských směrů – vedle klasické medicíny například homeopatie, osteopatie, chiropraktika a další přístupy, které bychom dnes označili za celostní. Skrze své nadace Rockefellerové tyto směry delegitimizovali a prosadili jednotný farmaceutický model „pilulka na nemoc“. Výsledkem bylo zavření více než poloviny amerických lékařských škol a postupná kriminalizace alternativních přístupů.

Zatímco lékaři praktikující alternativní postupy byli kriminalizováni, Rockefellerem financovaný výzkum současně hledal účinné látky v léčivých rostlinách. Tyto látky se následně chemicky izolovaly, syntetizovaly a patentovaly jako petrochemické léky. Medicína se tak přeorientovala na průmyslový model, kde dominuje patentovaný produkt místo prevence, výživy a práce s prostředím.

Bill Gates na tento trend nejen navázal, ale s pomocí Anthonyho Fauciho ho dovedl do podoby globálního systému, v němž základní péči stále častěji nahrazuje vakcinace. Právě toto toxické

partnerství Gatese a Fauciho podrobně popisuje Robert F. Kennedy Jr. ve své knize *Skutečný Anthony Fauci*. V následujících kapitolách shrnu klíčová fakta z tohoto několikasetstránkového textu.

GATES: KDO PLATÍ, TEN ROZHODUJE

Gates neovládá světové zdravotnictví přímo jako politik nebo úředník. Ovládá ho jako největší soukromý sponzor, který určuje směr tím, že na něj dá – nebo nedá – peníze. Jeho hlavním nástrojem je nadace **Bill & Melinda Gates Foundation (BMGF)**, obrovská „filantropická“ organizace, která podle Kennedyho funguje zároveň jako investiční i mocenský nástroj. BMGF podle něj nerozdává peníze neutrálně, ale cíleně financuje programy a instituce tak, aby světové zdravotnictví směřovalo k technologickým a farmaceutickým řešením.

Gatesův vliv se násobí tím, že BMGF nefinancuje pouze jednotlivé projekty, ale celé mezinárodní struktury. Klíčová je organizace **Global Alliance for Vaccines and Immunization (GAVI)**, tedy Aliance pro vakcíny, jejímž úkolem je organizovat a financovat očkovací programy po celém světě. Další zásadní institucí je **Global Fund to Fight AIDS, Tuberculosis and Malaria (Global Fund)**, tedy Globální fond pro boj s AIDS, tuberkulózou a malárií, který posílá miliardy dolarů do zdravotních programů zejména v rozvojových zemích. Právě tímto způsobem podle Kennedyho Gates získává faktickou kontrolu nad tím, jaké typy léčby a prevence budou mít prioritu.

Zásadní roli pak hraje **World Health Organization (WHO)**, tedy Světová zdravotnická organizace. WHO je formálně institucí OSN, která má být nezávislým globálním zdravotním arbitrem. Kennedy však tvrdí, že kvůli finanční závislosti na darech Gatesových nadací se změnila v organizaci, která v praxi vykonává Gatesovy priority.

Spojené státy byly historicky největším přímým dárce WHO – v letech 2018–2019 poslaly 604 milionů dolarů. Ve stejném období však BMGF poslala WHO 431 milionů dolarů a GAVI dalších 317 milionů. Gates navíc údajně posílá peníze do WHO i nepřímou, například přes UNICEF, Rotary International nebo poradní vakcinační struktury typu SAGE. Celkově se tak jeho příspěvky podle Kennedyho dostávají přes hranici jedné miliardy dolarů, což z něj dělá fakticky nejvlivnějšího sponzora WHO.

Kennedy tvrdí, že tato „daňově odečitatelná filantropie“ dává Gatesovi páku na rozpočet WHO ve výši 5,6 miliardy dolarů. A protože značná část rozpočtu WHO není volná, ale účelově vázaná na projekty dárců, organizace se podle něj přestává řídit zdravotními potřebami obyvatel a začíná se řídit zájmy sponzorů. Sama tehdejší ředitelka WHO Margaret Chan v roce 2012 přiznala, že rozpočet WHO je natolik účelově navázaný, že organizaci „řídí zájmy dárců“.

Kennedy zároveň upozorňuje, že na WHO přispívají také přímo farmaceutické firmy, čímž se její institucionální zaujatost ve prospěch vakcín dále prohlubuje. Výsledkem je podle něj systém, v němž WHO přestala hodnotit zdraví komplexně. Místo výživy, čisté vody, hygieny a boje s chudobou se hlavní metrikou úspěchu stala „proočkovanost“.

Gates v roce 2011 na půdě WHO dokonce prohlásil, že všech 193 členských států musí udělat z vakcín centrální bod svých zdravotních systémů. O rok později Světové zdravotnické shromáždění přijalo tzv. Globální vakcinační plán, který podle Kennedyho Gatesova nadace spoluvytvářela. Dnes údajně více než polovina rozpočtu WHO směřuje právě do vakcín.

Gates si zároveň vybudoval paralelní síť globálních „kvazi-státních“ organizací, které se tváří jako nezávislé, ale jsou existenčně závislé na jeho financování. Kennedy zmiňuje mimo jiné CEPI, GAVI, PATH, UNITAID, UNICEF, SAGE, Global Fund a další struktury, včetně ministerstev zdravotnictví v desítkách afrických zemí. Podle analýzy z roku 2017 bylo sedm z třidvaceti globálních zdravotních

partnerství plně závislých na financování Gatesovy nadace a dalších devět uvádělo BMGF jako svého největšího dárce.

Klíčovým prvkem je podle Kennedyho schopnost tlačit přes WHO na vlády rozvojových zemí, aby vakcíny rychle schvalovaly a nakupovaly. GAVI pak funguje jako banka, skrze kterou bohaté země garantují dluhy a financují nákup. Podle Kennedyho tak Gates fakticky převzal část zahraniční pomoci bohatých států a přeměroval ji k farmaceutickým firmám.

Indická aktivistka Vandana Shiva to shrnula bez obalu: *„Západní národy původně koncipovaly Světovou zdravotnickou organizaci a Organizaci spojených národů jako ztělesnění liberálních ideologií realizovaných prostřednictvím demokratické struktury, jeden národ – jeden hlas“. Gates to všechno vlastnoručně zničil. Zmocnil se WHO a přeměnil ji v nástroj osobní moci, který ovládá za cynickým účelem zvyšování farmaceutických zisků. Sám zničil infrastrukturu veřejného zdravotnictví na celém světě. Zprivatizoval naše zdravotní systémy a naše potravinové systémy, aby sloužily jeho vlastním cílům.“*

FAUCI: GRANTY, KARIÉRY, POSLUŠNOST

Fauciho moc nestojí jen na tom, že je „známý doktor z televize“, ale na tom, že desítky let řídil klíčovou státní instituci, která rozděljuje obrovské peníze na biomedicínský výzkum. Fauci byl šéfem **National Institute of Allergy and Infectious Diseases (NIAID)**, což lze přeložit jako Národní institut pro alergie a infekční nemoci.

NIAID není žádná nezávislá organizace mimo státní struktury. Jde o jeden z hlavních ústavů spadajících pod **National Institutes of Health (NIH)**, tedy Národní ústavy zdraví – obří federální vědecko-zdravotnický aparát, který v USA financuje a fakticky řídí biomedicínský výzkum. NIH rozděljuje granty, a tím určuje, kdo bude dělat výzkum, kdo bude publikovat, kdo získá prestiž a stane se „oficiálním odborníkem“ – a kdo bude profesně odstaven.

Kennedy v této souvislosti často používá pojem **Principal Investigators (PIs)**, tedy hlavní řešitelé výzkumných projektů. Nejde o řadové vědce v laboratoři, ale o šéfy týmů, kteří žádají o granty, získávají finance a určují směr výzkumu. A protože Fauci řídil právě NIAID, měl podle Kennedyho v ruce jednu z nejvlivnějších částí celého systému, která se týká infekčních nemocí, vakcín a epidemií.

Fauci tak mohl ovládat vědu jednoduchým způsobem: kontroloval rozpočty, granty a expertní komise. Dokázal vytvářet vědecký konsensus tím, že kariérně i ekonomicky podporoval loajální výzkumníky – a naopak profesně likvidoval ty, kteří ohrožovali farmaceutický model nebo prosazovali jiné přístupy.

FAUCI & GATES: LEGITIMITA Z ÚŘADU, ZISK Z FARMACIE

Kennedy popisuje partnerství Gatese a Fauciho jako dokonale funkční dělbu moci – kartelový systém, v němž se vzájemně doplňují veřejné instituce a soukromý kapitál. Fauci dodává autoritu státu a „vyrábí“ vědeckou legitimitu. Gates dodává peníze, „vyrábí“ globální poptávku a buduje marketingovou iluzi filantropie. Společně tak vytvářejí mechanismus, který posiluje jejich vlastní moc i moc farmaceutického průmyslu.

Kennedy zároveň popisuje jejich působení zejména v Africe jako moderní formu lékařského kolonialismu – systém, jehož cílem je vybudovat globální síť vlivu zahrnující hlavy států, ministry zdravotnictví, regulační orgány, WHO, Světovou banku, Světové ekonomické fórum, klíčové finanční instituce i vojenské struktury.

V první linii pak podle něj stojí poslušní virologové, vakcinologové, kliničtí lékaři a správci nemocnic,

kteří jsou existenčně závislí na grantech a financování a fungují jako ideologičtí komisaři tohoto tažení. Jistě vás teď napadne nejméně tucet jmen z českého prostředí, která během pandemie COVID tuto definici dokonale naplňovala.

NSSM 200: MANUÁL ELIT KDE SE S CHUDÝMI NEPOČÍTÁ

Kennedy ve své knize popisuje řadu případů, kdy byla Rockefellerova nadace, WHO nebo na ně napojené struktury zapojeny do projektů omezování reprodukce. Tyto aktivity propojuje přímo s geopolitikou USA a tvrdí, že nejde o izolované excesy, ale o dlouhodobý systém, který měl od počátku jasnou logiku: snížit počet lidí v chudých regionech, aby si Západ udržel kontrolu nad surovinami a stabilitu režimů, které mu tyto suroviny dodávají.

Za klíčový dokument označuje tzv. „Kissinger Report“, známý jako NSSM 200. Ten měl vzniknout v roce 1974 a v roce 1975 se stát oficiální politikou USA. Dokument podle Kennedyho otevřeně doporučoval téměř nulový populační růst v „méně rozvinutých zemích“ prostřednictvím snižování porodnosti a plodnosti, aby měl Západ garantovaný přístup k mědi, uranu, kobaltu, manganu, wolframu, titanu, ropě, zemnímu plynu a dalším strategickým surovinám. Kontrola porodnosti zde podle něj nevystupuje jako humanitární projekt, ale jako forma ekonomické a geopolitické války.

Kennedy zároveň tvrdí, že výzkumníci napojení na WHO publikovali po desetiletí práce o tzv. „infertility formulations“, tedy látkách navržených ke snižování plodnosti. Cituje přehled, podle něhož bylo mezi lety 1976 až 2016 publikováno přibližně 150 odborných studií zaměřených právě na tento směr výzkumu. Jinými slovy: světová zdravotní autorita měla desítky let vyvíjet technologie, jejichž cílem nebyla léčba nemocí, ale zabránění tomu, aby člověk mohl mít děti.

Kennedy dále popisuje, že v 90. letech se objevily kampaně v zemích jako Nikaragua, Mexiko, Filipíny či Keňa, které byly veřejnosti prezentovány jako běžné očkovací programy proti infekčním nemocem. Podle něj se ale opakoval stejný vzorec: vybrala se cílová skupina, lidem byla sdělena krycí diagnóza a následně proběhla vakcinace, jejíž skutečný účel nikdy nebyl přiznán.

Keňa: „tetanová vakcína“ pouze pro potenciální matky

Podívejme se na jeden z učebnicových příkladů, o kterém Kennedy v této souvislosti publikuje. Jedná se o projekt z roku 2002 zaměřen na chudé ženy v 57 zemích, který měl oficiálně chránit matky a novorozence před tetanem. Kennedy naznačuje, že vakcíny mohly být tajně doplněny o β -hCG – těhotenský hormon, který byl využíván ve výzkumu tzv. antifertilních vakcín financovaných Rockefellerovou nadací.

V listopadu 2014 vystoupili keňští lékaři napojení na katolickou zdravotnickou síť s obviněním, že program WHO, UNICEF a GAVI ve skutečnosti slouží k omezování porodnosti. Poukazovali na odchylky oproti standardnímu očkování tetanu: proč je kampaň zaměřena téměř výhradně na ženy v plodném věku, když tetanus není „ženská nemoc“? A proč se používá schéma pěti dávek v krátkých intervalech, když jedna běžná tetanová vakcína poskytuje imunitu na deset let?

Kennedy uvádí, že právě toto pětinasobné očkování v rozestupech několika měsíců odpovídá protokolům, které se v minulosti používaly u vakcinačních programů zaměřených na snižování plodnosti. Mechanismus měl spočívat v kombinaci tetanového toxoidu s β hCG: pokud si tělo vytvoří protilátky proti této složce, může následně „odmítat“ těhotenství, protože imunitní systém začne bojovat proti procesu, který umožňuje uhnízdění a vývoj plodu.

Podezření ještě zesílilo kvůli způsobu distribuce vakcín. Kennedy popisuje, že látky nebyly vydávány standardně ze zdravotnických středisek, ale z luxusního hotelu v Nairobi, pod policejním doprovodem. Policie měla zároveň striktně hlídat vrácení všech prázdných ampulí úředníkům WHO,

což podle něj působilo spíše jako armádní operace než jako běžný zdravotnický program.

Zlom měl přijít ve chvíli, kdy byly některé vzorky vakcín odeslány na laboratorní analýzu. Kennedy uvádí, že tři nezávislé biochemické laboratoře v Nairobi měly v testovaných ampulích najít přítomnost hCG – látky, která v tetanové vakcíně nemá co dělat. Podobná obvinění se podle něj objevila i u tetanových kampaní WHO v Tanzanii, Nikaragui, Mexiku a na Filipínách. Zdravotnické autority vše popřely a označily za nesmysl.

Kennedy tuto kauzu používá jako varovný příklad systému „globálních zdravotních programů“, které podle něj nesmí být kontrolovány. Pokud se lidé pokusí program zpochybnit, jsou okamžitě zesměšněni, umlčeni a označeni za manipulátory, zatímco cílová populace nemá šanci zjistit, co skutečně dostává – a už vůbec nemá možnost se bránit.

V tomto kontextu působí ještě varovněji projev Dr. Naomi Wolfové k europoslancům (ke zhlédnutí **ZDE**) v souvislosti s kauzou Pfizer Papers týkající se covidových mRNA vakcín – viz můj starší článek **Pozdě, ale přece: V Bundestagu padla pravda o očkování**. Wolfová v projevu v souvislosti s covidovými mRNA vakcínami zmiňuje „*zcela zablokované vaječníky*“, „*poškození varlat malých chlapců v děloze*“, poškození pohyblivosti spermií u mužů, „otravu“ mateřského mléka a také údajné snížení porodnosti o 13 až 20 %. Zároveň opakovaně zdůrazňuje, že o těchto rizicích měla společnost Pfizer vědět.

PANDEMICKÝ KARTEL V DOBĚ PANDEMIE COVID

Kennedy v knize popisuje, jak se v roce 2020 mnoho afrických HIV vakcinačních studií financovaných tandemem Gates/Fauci prakticky přes noc změnilo na studie vakcín proti covidu. Fauci měl údajně během několika dnů přeměňovat existující infrastrukturu klinických testů do fáze 3 a jeho armáda PIs, tedy hlavních řešitelů grantových projektů, okamžitě přešla do nové „války s virem“. Dodávali „nezávislé odborníky“ do komisí amerických institucí FDA a CDC, vystupovali v televizi jako autority a obhajovali všechny povinné covidové zásahy – roušky, lockdowny, rozestupy i očkování, včetně očkování dětí a těhotných žen.

Stejní lidé psali články do vědeckých časopisů i editorially do médií, kde jednotně opakovali oficiální narativ a odpůrce označovali za „konspirátory“, „šílence“ a „šarlatány“. Z těchto kruhů pak Fauci a Gates vybírali odborníky ochotné produkovat studie, které měly zdiskreditovat hydroxychlorochin a ivermektin a naopak protlačit jejich preferovaný lék remdesivir (více viz můj starší článek **Jak „doktor Smrt“ odepřel pacientům léčbu**).

Když začalo prosakovat podezření, že covid mohl být produktem genetického inženýrství, Fauci měl zorganizovat rychlou mediální obranu. V únoru a březnu 2020 vyšly v časopisech Nature a The Lancet texty, které tvrdily, že laboratorní únik je „šílená konspirační teorie“. Právě tyto články na dlouhé měsíce umlčely debatu o původu viru.

Za ukázkový příklad označuje Kennedy virologa Kristiana Andersena, dlouhodobého příjemce grantů NIAID. Andersen měl 31. ledna 2020 poslat Faucimu e-mail, ve kterém upozornil na silné indicie laboratorního původu viru a na možné „otisky prstů“ NIAID. Fauci měl okamžitě svolat krizovou poradu s elitními virology, včetně Andersena a výzkumníků z britského Wellcome Trust.

Čtyři dny poté Andersen předložil dopis podepsaný pěti prominentními virology, všichni napojení na granty NIAID a Wellcome Trust, v němž zesměšňovali teorii laboratorního původu viru.

(Vzpomeňme, jak čeští „PIs“ a jim nakloněná média reagovala na MUDr. Soňu Pekovou, když prohlásila, že virus má laboratorní původ.)

Kennedy tvrdí, že dopis byl tajně editován Faucim. O měsíc později Fauci tento dokument bez zmínky o své roli citoval na tiskové konferenci v Bílém domě jako důkaz, že covid vznikl přirozeně.

A pak přišly peníze. Andersenův zaměstnavatel, Scripps Research Institute, měl v roce 2020 obdržet granty od NIAID v celkové výši 78 milionů dolarů. NIAID pak podle Kennedyho poskytl zaměstnavatelům čtyř z pěti signatářů onoho dopisu téměř 155 milionů dolarů – jen malá ukázka toho, jak se kupuje loajalita a udržuje disciplína v systému.

V březnu 2020 Bill Gates odešel z představenstva Microsoftu s vysvětlením, že se bude naplno věnovat pandemii. Následně začal masivně financovat budování výrobních kapacit pro covid vakcíny a podporovat klinické testy firem jako AstraZeneca či Moderna. Nadace BMGF investovala 480 milionů dolarů do „široké škály vakcinačních kandidátů“ prostřednictvím organizace CEPI, kterou Gates založil společně s Jeremym Farrarem z Wellcome Trust.

Fauci mezitím převzal řízení Bílého domu v rámci Coronavirus Task Force a oba muži podle Kennedyho vysílali jednoduchý vzkaz: svět se nevrátí do normálu, dokud se sedm miliard lidí nepodrobí novým vakcínám.

Po covidu se systém přepnul zpět do původní agendy. Dne 9. února 2021 měl NIH oznámit společnou iniciativu s Gatesovou nadací v hodnotě 200 milionů dolarů na vývoj nové generace AIDS vakcín s využitím mRNA technologie. Kennedy zdůrazňuje, že tou dobou už covid vakcíny generovaly historicky největší zisky. Pfizer měl sám projektovat 96 miliard dolarů v tržbách za covid vakcíny a Moderna oznámila rozšiřování mRNA platformy na vakcíny proti Zice, Ebole, chřipce, rakovině i HIV.

Dne 25. července 2021 Fauci oznámil nový plán: využít peníze daňových poplatníků a mRNA technologii patentovanou NIAID k vývoji vakcín proti dvaceti rodinám virů, které by mohly spustit budoucí pandemie. Projekt měl stát „několik miliard dolarů“ navíc k už existujícímu rozpočtu NIAID ve výši 6 miliard dolarů.

2. září 2021 pak Joe Biden oznámil pandemickou odpověď v hodnotě 65 miliard dolarů, v níž měl Fauci hrát klíčovou roli. A právě tím se kruh uzavírá: pandemie jako dlouhodobý model, který nesmí skončit, protože by se zastavil tok peněz.

PATENTY: VEŘEJNÉ VÝDAJE, SOUKROMÉ ZISKY

Kennedy v knize ukazuje, že covid vakcíny nevznikly jako produkt soukromé společnosti v tržním prostředí, ale jako produkt obřího státního zásahu: dotací a grantů z peněz daňových poplatníků, regulatorních výjimek, právní imunity, státních licenčních monopolů a vynucených mandátů. Farmaceutické firmy podle něj v mnoha ohledech hrály spíše roli příjemců hotového systému než jeho tvůrců. Proto se už v roce 2020 začalo po celém světě prosazovat zrušení patentové ochrany pro covid vakcíny.

Vytvořilo globální hnutí, které podporovala část vědecké obce, velké neziskové organizace i desítky současných a bývalých státníků. V květnu 2020 podepsalo více než 140 politických a občanských lídrů otevřený dopis s výzvou, aby vlády a firmy sdílely své know-how a patentová práva. V březnu 2021 pak vznikl v rámci WHO dobrovolný systém sdílení patentů – **WHO COVID-19 Technology Access Pool (C-TAP)** – jehož cílem bylo umožnit levnou výrobu vakcín a léčiv po celém světě. V květnu 2021 se k myšlence dočasného zrušení patentové ochrany přidal dokonce i prezident Joe Biden.

A právě zde podle Kennedyho projevilo, že skutečná filantropie Billa Gatese ve skutečnosti stojí na posvátnosti patentových monopolů. Jakmile šlo o peníze jeho farmaceutických partnerů, Gates

údajně využil své faktické kontroly WHO a iniciativu C-TAP zablokoval. Zároveň aktivně bojoval proti návrhu na dočasné pozastavení části dohody **Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPS)**, tedy mezinárodního systému patentové ochrany pod hlavičkou Světové obchodní organizace. Zrušení části TRIPS by umožnilo státům po dobu pandemie vyrábět covid vakcíny bez hrozby patentových žalob.

Kennedy v knize připomíná zásadní právní princip: každé zranění či úmrtí po očkování během klinických studií – a logicky i u přípravků povolených v nouzovém režimu – má být považováno za způsobené vakcínou, dokud se neprokáže opak. Přesto podle něj CDC v srpnu 2021 tvrdilo, že ani jedno z více než 13 000 úmrtí nahlášených do systému VAERS nemělo souvislost s očkováním. Kennedy tvrdí, že CDC přitom tato úmrtí aktivně nevyšetřovalo a vakcíny „očistilo“ pouhým prohlášením.

PATENTOVÝ PODVOD V PRAXI: „NOVÁ“ VAKCÍNA ZA 1440 %

Pro názornost uvedu jeden z Kennedyho ilustrativních příkladů toho, jak funguje farmaceutická filantropie v praxi. V Indii lékaři dlouhodobě používali klasickou vakcínu DTP (záškrt-tetanus-černý kašel), která byla levná, ověřená a široce dostupná. Pro farmaceutický průmysl však představovala problém: její patent vypršel. Existovalo 63 výrobců ve 42 zemích a vakcína se díky konkurenci prodávala za nízké ceny. Produkt, na kterém bylo možné vydělat už „jen“ přiměřený zisk, se tak stal pro Big Pharmu přítěží.

Big Pharma se proto ve spolupráci s WHO a GAVI pokusila do regionu protlačit další vakcíny, například proti Hib a hepatitidě B. Jenže indičtí lékaři je odmítali, protože v daných oblastech nepovažovali tyto nemoci za relevantní hrozbu. Tou dobou ani samotná WHO vakcínu proti *Haemophilus influenzae* typu b (Hib) nepovažovala pro rozvojové země za zásadní prioritu a dlouho ji nedoporučovala jako nutnou součást rutinní imunizace.

Zlom měl nastat až ve chvíli, kdy se do celé věci vložila Gatesova GAVI. Ta v roce 2005 financovala v Bangladéši studii za 37 milionů dolarů, která však žádné jasné výhody neprokázala. Přesto následně přišla skupina expertů napojených na Gatesem financované struktury (WHO, GAVI, UNICEF, USAID a další) s tvrzením, že vakcína údajně chrání děti před zápallem plic a meningitidou. Významní indičtí lékaři to označili za rafinovaný podvod, ale výsledek byl předem daný: WHO v roce 2006 vakcínu Hib doporučila jako součást rutinního očkovacího programu.

V praxi se přitom doporučení WHO často mění v podmínku pro přístup k financování, dodávkám vakcín a účasti na mezinárodních programech. Pokud se země pokusí přijmout jen část balíčku a zbytek odmítne, může být odstrážena nejen od „nechtěné“ vakcíny, ale i od další podpory.

Farmaceutické firmy následně problém vyřešily jednoduše: místo levné DTP bez patentu uvedly na trh tzv. pentavalentní vakcínu (pět v jednom), vytvořenou smícháním DTP, Hib a hepatitidy B dohromady. WHO a GAVI ji začaly agresivně prosazovat jako „moderní“ náhradu staré DTP. Indické zdravotnictví pak klasickou DTP postupně vyřadilo a lékaři i pacienti ztratili možnost volby: pokud chtěli DTP, dostali ji už jen jako součást tohoto balíčku.

GAVI na svých stránkách dokonce otevřeně přiznala skutečný motiv: cílem bylo zvýšit proočkovanost Hib a hepatitidou B tím, že se tyto vakcíny „přibalí“ k DTP, kterou už veřejnost běžně přijímala.

A teď přichází pointa, která dokonale odhaluje, o co šlo. Pokud by se všechny tři vakcíny aplikovaly odděleně, vyšla by celá očkovací série dohromady na 185 rupií. Jenže nová „pentavalentní“ vakcína stála 550 rupií – tedy zhruba o 1440 % víc.

Kennedy zároveň uvádí, že tato kombinovaná vakcína nebyla licencována FDA, v rozvinutých zemích se běžně nepoužívá a metaanalýza Cochrane měla ukázat, že je méně účinná než podávání jednotlivých vakcín zvlášť. Navíc se v několika zemích, kde byla vakcína testována nebo zaváděna (Bhútán, Srí Lanka, Pákistán, Vietnam), objevily případy nevysvětlitelných úmrtí dětí krátce po očkování, což vedlo k přerušení programů nebo jejich stažení.

Tento případ podle Kennedyho ukazuje nejen obchodní logiku systému (když vyprší patent a vakcína zlevní, nahradí se „novou verzí“), ale i zásadní medicínský problém. Každá vakcína má vedlejší účinky, a proto musí vždy platit základní pravidlo: porovnat přínos s rizikem v konkrétním regionu. Pokud se daná nemoc v oblasti téměř nevyskytuje, přínos očkování je minimální – zatímco rizika zůstávají reálná. V takové situaci se očkování mění ze zdravotní péče v byznysový projekt.

OBRNA: VYMÝCENÍ NEMOCI PŘEJMENOVÁNÍM

K demaskování Gatesovy posedlosti vakcinací využiji kapitulu z Kennedyho knihy věnovanou dětské obrně. Ne proto, že by obrna byla dnes největším zabijákem lidstva – právě naopak. Kennedy připomíná, že v roce 2012 bylo celosvětově hlášeno jen kolem 223 případů obrny, a přesto se z ní stala mediálně posvátná „svatá válka“, do které tekly miliardy. Vlády i lékaři v rozvojových zemích se od začátku obávaly, že boj s touto okrajovou nemocí jim vysaje zdroje, které by mohly zachraňovat nesrovnatelně více životů – v základní péči, hygieně a při léčbě nemocí, které v jejich zemích skutečně masově zabíjejí.

Kennedy jde ale ještě dál. Tvrdí, že i „prémiové“ vakcíny proti obrně používané v západních zemích byly spojeny s kontaminacemi a následnými zdravotními katastrofami, jejichž následky podle něj mnohonásobně převyšují historické škody způsobené samotnou obrnou. Jako příklad uvádí vysoce nakažlivý opičí virus SV-40, který se měl dostat do vakcín a který někteří vědci spojují s explozí smrtících měkkotkáňových nádorů u generace baby boomers. A zmiňuje také tzv. Chimpanzee coryza agent, který se měl dostat do vakcín v laboratořích Walter Reed Hospital v roce 1955 a stát se zárodkem pandemie respiračního syncytiálního viru (RSV). WHO podle něj dnes odhaduje, že RSV způsobuje 3 miliony hospitalizací ročně, přibližně 60 000 úmrtí dětí do pěti let a dalších 14 000 úmrtí u lidí nad 65 let. Jinými slovy: Kennedy tvrdí, že vakcinační „ochrana“ proti obrně mohla do světa vypustit zdravotní pohromy, které zabíjejí řádově více lidí, než kolik kdy zabila samotná obrna.

Zároveň se v tomto příběhu naplno projevuje strategie, na kterou Kennedy v knize mnohokrát upozorňuje: levnější a rizikovější preparáty pro Afriku a Asii. V tomto případě šlo o orální vakcínu proti obrně (Oral Polio Vaccine, OPV), která obsahuje živý poliovirus. Gatesova nadace do jejího prosazování investovala přes 1 miliardu dolarů. Nešlo prý o zdravotní pomoc, ale o vytvoření obřího trhu pro farmaceutické giganty, kteří by takto nebezpečný produkt v západních zemích jen těžko prosadili.

Kennedy vysvětluje mechanismus jednoduše: jakmile se nemoc blíží vymýcení, poslední případy se začnou „lovit“ stále agresivněji. Celé regiony se doslova pokrývají očkovacími kampaněmi. Jenže tím zároveň roste paradoxní riziko, že živý virus z vakcíny ve střevech dítěte zmutuje a začne se šířit dál – zejména v oblastech se špatnou hygienou a kanalizací. Výsledkem je tzv. vaccine-derived poliovirus, tedy obrna způsobená vakcinačním kmenem.

Přestože byl Gates opakovaně varován, že úplné vymýcení obrny pomocí živé orální vakcíny je prakticky nedosažitelné a naopak může vést k návratu epidemie, nedal si říct. V Indii podle Kennedyho vyhlásil obrně válku a začal tím, že převzal kontrolu nad klíčovým dohledovým orgánem – poradním panelem National Advisory Board (NAB) – který obsadil loajálními lidmi a grantově závislými řešiteli projektů.

Výsledek byl šokující. V některých indických provinciích se očkování změnilo v doslova „kobercové bombardování“: místo původních pěti dávek dostávaly děti až padesát dávek vakcíny proti obrně do pěti let věku. A přesně jak kritici předpovídali, mutace vakcinačního viru začaly vytvářet nové epidemie ochrnutí. Jenže ty už nebyly vedeny jako „obrna“. Byly alibisticky přejmenovány na jiné diagnózy, přestože byly klinicky nerozeznatelné – a podle citovaných odborníků dokonce dvakrát smrtelnější.

British Medical Journal to v roce 2012 jízlivě okomentoval větou, že vymýcení dětské obrny v Indii bylo dosaženo přejmenováním nemoci. Problém tedy nezmizel, jen se administrativně přesunul do jiné kolonky.

A jaký byl výsledek? Kennedy uvádí, že mezi lety 2000 až 2017 v daných indických oblastech došlo k paralýze zhruba 491 000 dětí, přičemž indiští lékaři podle něj spojovali rozsah ochrnutí přímo s počtem podaných dávek. Tuto vlnu popisuje jako epidemii akutní chabé paralýzy / myelitidy, kterou místní lékaři dávali do souvislosti s masivní očkovací kampaní.

Kennedy tvrdí, že v roce 2012 indická vláda Gatesův režim přiškrtla, vyhodila jeho lidi z dozorčích struktur a tempo „šokové“ vakcinace snížila, načež začaly případy ochrnutí prudce klesat. Zároveň popisuje, že WHO nakonec musela připustit, že značná část globálních případů obrny už není „divoký“ virus, ale vakcinační kmen.

Kennedy připisuje Gatesovu programu i návrat obrny v zemích, kde podle něj předtím prakticky zmizela – zmiňuje epidemie v Kongu, na Filipínách a v Afghánistánu, a další výskyty v zemích jako Čína, Egypt, Haiti nebo Malajsie. Dodává také argument proti celému narativu „očkováním to zastavíme“: cituje odbornou studii publikovanou v časopise Clinical Infectious Diseases, podle níž OPV nejen způsobuje část případů, ale zároveň se ukazuje jako nedostatečná ve schopnosti zastavit přenos. Do toho přidává tvrdé číslo, které v knize používá opakovaně: kolem roku 2018 měla WHO podle něj připustit, že přibližně 70 % světových případů obrny je už spojeno s vakcinačními kmeny.

Co z toho plyne? Ačkoli obrna už není strašákem, kterým kdysi bývala, Gates ji podle Kennedyho potřeboval jako symbol „velkého vítězství“. Jím vytvořený systém tak ignoroval doporučení, rizika i lidské utrpení a nedokázal zastavit ani ve chvíli, kdy už bylo zcela zjevné, že největší část problému vyrábí on sám.

GATESOVA VAKCINAČNÍ STRATEGIE NA ZNIČENÍ ZÁKLADNÍ PÉČE

Kennedy tvrdí, že Gatesův model pomoci v Africe není postaven na záchraně životů, ale na vytváření vakcinačního trhu. Ilustruje to vyšetřování Los Angeles Times z nemocnice v Lesothu, kde podle reportérů umírá každý den jedno až dvě novorozeně udušením jen proto, že nemocnice nemá kyslíkový ventil za 35 dolarů. Takový detail ale podle Times „nespadá do Gatesových priorit“, přestože Gates ročně vydává kolem 400 milionů dolarů téměř výhradně na vakcíny proti HIV, obrně, tuberkulóze a malárii.

Kennedy zdůrazňuje, že tímto způsobem se z globální pomoci vytrácí vše, co by zachraňovalo nejvíc lidí: čistá voda, výživa, hygiena a základní medicína. Zmiňuje například moskytiéry proti malárii za 4 dolary nebo off-patent léky jako hydroxychlorochin za 12 centů na dávku, které by podle něj mohly zabránit až polovině úmrtí na malárii. Reportáž citovaná Kennedym zároveň uvádí, že pouhé tři dolary ve formě jídla a základních léků pro každou novopečenou matku by mohly zabránit až pěti milionům dětských úmrtí ročně. Přesto se peníze místo toho točí ve vakcínách.

Los Angeles Times dokonce popisuje paradoxní jev: čím více peněz některé africké státy od Gatesových struktur jako Global Fund a GAVI dostávají, tím horší zdravotní výsledky vykazují. Pomoc

se navíc podle reportáže mění v personální katastrofu, protože grantové programy vysávají nejlepší zdravotníky od běžné péče do úzce zaměřených vakcinačních projektů. Výsledkem jsou kolapsy zdravotnických systémů, kdy děti neumírají na „velké“ nemoci, ale na porodní sepsi, průjmy nebo udušení.

Kennedy uvádí i studii financovanou dánskou vládou, která měla sledovat dopady vakcíny DTP u afrických dětí. Výsledek měl být extrémní: očkované dívky měly mít až desetkrát vyšší úmrtnost než dívky neočkované. Podobně popisuje Botswanu, kde Gatesova nadace s firmou Merck spustila v roce 2000 program za 100 milionů dolarů, který měl demonstrovat, že AIDS lze „vyřešit“ moderní farmacií. Výsledek byl katastrofální: do roku 2005 se HIV rozšířilo až na čtvrtinu dospělé populace, prudce vzrostla dětská úmrtnost a úmrtnost matek související s těhotenstvím se téměř zčtyřnásobila.

Kennedy cituje poradce WHO Dr. Francise Omaswu, podle něhož by Gatesovy výdaje mohly být až pětkrát efektivnější, pokud by šly do boje s chudobou a do budování zdravotních systémů. A zástupce GAVI má dokonce uvádět, že Gates v soukromí opakovaně říkal, že je „proti zdravotním systémům“, protože jejich budování je prý „naprosté plýtvání penězi“.

Kennedy to shrnuje tvrdě: nejde o medicínu, ale o systém, který měří zdraví „proočkovaností“, a přitom zanedbává základní péči, která by zachraňovala nejvíc životů. Pokud si myslíte, že se nás tento problém netýká, mýlíte se. Národní očkovací strategie (NOS) připravená bývalou vládou Petra Fialy stojí na téže mantře: zdraví rovná se očkování a vše ostatní je podružné. A zdá se, že současná Babišova vláda je s tímto pojetím zdravotnictví zajedno.

BILL CHILL: NÁKUP ŽURNALISTICKÉ ADORACE A TICHÁ

Kennedy píše, že reportáž Los Angeles Times o Gatesových afrických programech lze dnes už považovat za téměř historický artefakt, protože novináři si o Gatesovi prakticky nedovolí napsat nic kritického. Buď o něm píší v superlativech, nebo vůbec. Důvod může být prostý: farmaceutický průmysl se stal klíčovým inzerentem médií. Už v roce 2006 šlo podle Kennedyho o zhruba 4,8 miliardy dolarů ročně. V roce 2020 tato částka vzrostla na 9,5 miliardy dolarů. V takovém prostředí se jakýkoli hlas proti vakcinačnímu průmyslu stává nežádoucím.

Po zveřejnění zdrcující reportáže Los Angeles Times měl Gates podle Kennedyho přejít do protiútoků a začít systematicky „kupovat“ mediální prostředí. Investigace Tima Schwaba publikovaná v roce 2020 v Columbia Journalism Review uvádí, že Gatesova nadace rozdala nejméně 250 milionů dolarů v grantech médiím a mediálním organizacím. Mezi příjemci měla být například NPR, PBS, BBC, The Guardian, The Independent, Al Jazeera, ProPublica, The Atlantic, Financial Times, Le Monde i New York Times.

Kennedy uvádí, že Gatesova nadace dokonce financuje celou sekci „Global Development“ v Guardianu. Ten pak publikoval titulky typu „Jak Bill a Melinda Gatesovi pomohli zachránit 122 milionů životů“ a označil Gatese a Warrena Buffetta za „Supermana a Batmana“.

Podle Kennedyho však nejde jen o peníze pro média, ale o cílenou výrobu mediálního narativu. Nadace financovala novinářské tréninky, PR projekty a „strategická“ setkání mediálních partnerů. Například mezi lety 2015 až 2019 měla dát téměř 1,5 milionu dolarů organizaci Center for Investigative Reporting. Podle Seattle Times pak odborníci vyškolení v Gatesových programech psali komentáře publikované od New York Times až po Huffington Post, přičemž se postupně vytratila hranice mezi žurnalistikou a PR.

Gatesova nadace měla zároveň pořádat setkání tzv. strategických mediálních partnerů přímo ve svém sídle v Seattlu. Na jednom takovém setkání v roce 2013 se měli účastnit zástupci New York

Times, Guardianu, NBC, NPR i Seattle Times. Cílem bylo „zlepšit narativ“ o globální pomoci – tedy vyzdvihovat pozitivní příběhy a potlačovat zprávy o plýtvání nebo korupci. Ve stejném roce měla nadace poskytnout PR agentuře Ogilvy & Mather grant 100 000 dolarů na projekt s názvem „Aid is Working: Tell the World“.

Kennedy píše, že mezi neziskovkami i médii se vytvořil efekt strachu, kterému se říká „Bill Chill“: nikdo si nechce dovolit Gatese kritizovat, protože jeho peníze živí celý sektor. Zmiňuje také jeho vliv na fact-checkingové organizace, které podle něj rutinně „vyvracejí“ prakticky jakoukoli kritiku, bez ohledu na to, zda je pravdivá.

Výmluvná je i citace z PBS NewsHour. Jejich komunikační šéf Rob Flynn měl v roce 2008 říci, že v globálním zdraví už prakticky neexistuje téma, kterého by se nedotýkala nějaká „Gatesova chapadla“. Krátce nato PBS dostala od Gatesovy nadace 3,5 milionu dolarů na zřízení specializované redakční jednotky pro globální zdraví.

Výsledek je podle Kennedyho absurdní: Bill Gates, člověk bez dokončené vysoké školy a bez jakéhokoli medicínského vzdělání, byl médiu dosazen do role globální autority pro veřejné zdraví. A každý, kdo si dovolil jeho roli zpochybnit, byl automaticky označen za „dezinformátora“ nebo „konspirátora“.

MOTIVACE ŠÍLENCE VE HŘE S LIDSKÝMI ŽIVOTY

Kennedyho sdělení je v jádru jednoduché: Gatesova „filantropie“ není charita, ale investiční model. Nejde o záchranu životů, ale o přetvoření medicíny v globální trh, kde už nejde o zdraví, ale o počet aplikovaných vakcín.

V roce 2021 moderátorka Becky Quicková Gatesovi připomněla, že jeho nadace za dvě dekády utratila na vakcíny zhruba 10 miliard dolarů. Gates na to reagoval slovy, že návratnost jeho investic byla více než 20 ku 1. Moderátorka dodala: *„Kdybyste tyto peníze vložil do indexu S&P 500 a reinvestoval dividendy, vyšlo by vám něco kolem 17 miliard dolarů. Ale podle vás je to 200 miliard dolarů.“* Gates s tím bez zaváhání souhlasil.

To není přehánění. To je přiznání.

Když někdo mluví o „záchraně světa“ a zároveň se chlubí návratností investice jako bankéř, nestojíme před lékařem ani filantropem, ale před chladnokrevným technokratem. Člověkem, který nevnímá svět jako prostor pestrého lidského života, ale jako stroj určený k řízení. Lidé v něm nejsou cílem, ale proměnnými vstupy v systému, který je třeba optimalizovat.

Takový typ osobnosti nepotřebuje empatii, ale data. Nepotřebuje pokoru, ale kontrolu. A nemocní či mrtví pro něj nejsou tragédií, ale statistikou – přijatelnou ztrátou na cestě k „vyššímu cíli“. Přesně tak funguje narcistní mentalita: velkolepé projekty, velkolepé vize, velkolepá slova – a pod nimi chlad, prázdnota a posedlost mocí. Pokud vás zajímá, jak tento typ osobnosti funguje, odkazuji na svůj starší text **Monstra mezi námi**, kde se tomuto psychologickému profilu, který je ve společnosti zastoupen přibližně u 5 % lidí (!!!), podrobně věnuji.

Základní otázka proto zní: je moudré svěřit své zdraví lidem posedlým kontrolou, penězi a vlastní velkolepostí? Chceme přijmout **Národní očkovací strategii** a **Pandemickou dohodu WHO** jako „nový standard“, aniž bychom se ptali, kdo tento standard definuje – a v čím zájmu?

Tyto dokumenty nejsou technickým detailem, ale testem civilizační dospělosti. Neřeší jen zdravotnictví, ale to, komu svěříme právo rozhodovat o našem těle, našem pohybu a našem životě. Pokud tuto odpovědnost předáme systému, pro který je lidstvo pouhou statistikou, zdrojem nebo

dokonce nadbytečnou komoditou, nemůžeme se divit, že řešení budou stejně chladná a odosobněná jako pohled těch, kteří jej řídí.

Největší katastrofy nevznikají z nenávisti. Vznikají z přesvědčení, že člověk není individuální bytost, ale pouhá součást kolektivu, který má být řízen shora, vychováván a optimalizován.

Článek vyjadřuje názor autora nejdená se o stanovisko strany Svobodných

Převzato z Blogosvět.cz

Publikováno dne 12.02.2026 na webu PARLAMENTNÍ LISTY pod názvem: „**Filantropie přes mrtvoly: Příběh nekorunovaného krále WHO**“

Použité zdroje:

Kennedy R. F. Jr.: **Skutečný Anthony Fauci: Bill Gates, Big Pharma a globální válka proti demokracii a veřejnému zdraví**, Bodyart Press (ISBN: 978-80-87525-86-9), 2022

Kennedy R. F. Jr.: **The Real Anthony Fauci**, Skyhorse Publishing (ISBN: 978-1-5107-6681-5), 2021

G. Allen: **Rockefeller - Kampaň za Nový světový řád**, Bodyart Press (ISBN: 978-80-87525-70-8), 2021

<https://svobodni.cz/novinky/filantropie-pres-mrtvoly-pribeh-nekorunovaneho-krale-who>